

[Hastrup.]

af dette problem må ske i forbindelse med drøftelserne af boligsikringsordningen, fordi der kan være mulighed for, at denne ordning automatisk løser problemet, såfremt afdraget under en eller anden form helt eller delvis anerkendes som et tillæg til den faktiske husleje og dermed udløser adgang til øget boligsikring. Hensigten med boligsikringsordningen er jo at basere fremtidige tilskud til boligformål på forholdet mellem indkomst og faktisk husleje. Dette skulle bl. a. medføre, at vi undgår de nuværende meget uheldige spring, når bestemte indtægtsgrænser passerer. Sådanne spring gør det uvægerlig problematisk, om det kan betale sig at øge sin indkomst, og jeg har forstået hr. Kai Moltke på den måde, at han mener, at det skal kunne betale sig at øge sin indkomst; det er en opfattelse, som heller ikke er fremmed for mit parti. Men lad os se på spørgsmålet, når vi kommer frem til boligsikringsordningen. At træffe en afgørelse ved denne lejlighed og på den af hr. Kai Moltke foreslåede måde anser vi ikke for rigtigt, og vi må derfor anbefale at stemme imod såvel dette som det andet af hr. Kai Moltke stillede ændringsforslag.

Skytte: Mit partis ordfører, fru Else-Merete Ross, kan ikke være til stede, og jeg skal derfor knytte nogle få bemærkninger til lovforslaget her ved anden behandling.

Det forslag, vi behandler, er jo ganske rigtigt en konsekvens af boligforliget. Under forhandlingerne i udvalget er forligspartierne enedes om en række ændringer, bl. a. om under rentesikringsordningen at medtage også det private boligbyggeri. Det synes jeg er særdeles rimeligt, da dette byggeri jo også har været ramt af det tab, som faldet i kurserne på obligationer så afgjort har betydet.

Jeg vil gerne understrege, at jeg finder det ganske naturligt, at man med den videre udformning af boligforliget søger dels at rette på, hvad man dengang måske ikke har nået, dels at forme på en praktisk og retfærdig måde de bestemmelser, der skal føres ud i livet. Jeg er helt klar over, at det forudsætter enighed mellem partierne, men jeg betragter det som et udpræget lyspunkt, at det her ved behandlingen af det første resultat af boligforliget har vist sig, at man

på dette vigtige område kan forhandle sig til rette på en fordragelig og en god måde.

Hr. Kai Moltke rejste ved første behandling spørgsmålet om beboerindskuddenes størrelse, og det blev dengang udtalt af boligministeren, at dette spørgsmål ikke burde drøftes i forbindelse med det foreliggende lovforslag. Jeg forstår, at hr. Hastrup har den samme opfattelse, som i og for sig også er min. Men jeg vil gerne sige, at vi i mit parti er meget villige til at tage dette spørgsmål op til overvejelse. Gennem rentesikringsordningen for det sociale byggeri holdes huslejen nede på et overkommeligt niveau, men kræves der så samtidig et stort beboerindskud — der er nævnt 7.000-9.000 kr. og udtalt tvivl om, hvorvidt det er sat lidt højt; det har jeg ikke kendskab nok til at udtale mig om — og dette indskud er sat højt, eller rettere hvis det er højt i praksis, så kan det jo forhindre netop den befolkningsgruppe, man specielt gerne vil hjælpe, i at erhverve de lejligheder, som der er tale om, til en overkommelig leje, og det synes jeg godt der kan være grund til at se nærmere på.

Jeg vil gerne anbefale de af boligministeren stillede og af udvalget tiltrådte ændringsforslag og lovforslaget i dets helhed.

Kai Moltke: Som jeg allerede gjorde rede for ved lovforslagets første behandling, er loven om rentesikring jo, selv om vi har vore betænkeligheder, en af de mere positive dele af det komplekse af love, som nu følger efter boligforliget. Selv om vi kunne have ønsket os en varig ordning med hensyn til renten, så vil der dog over en 6-årig periode finde så væsentlige reduktioner sted i huslejen, at mit parti givetvis ikke, selv om vi kunne ønske mere, vil modsætte sig den foreslåede ordning, men er fuldt ud indstillet på at støtte disse forbedringer i den foreliggende situation. Samtidig må vi dog henvise til, at uden en konverteringsordning vil man efter udløbet af 6 års perioden, uanset om renten er bragt mere eller mindre ned, komme til at stå over for væsentlige forhøjelser, fordi den finansiering, som har fundet sted, er taget til de gældende kurser og derfor ikke kan ændres.

Dernæst til de to ændringsforslag, som jeg har stillet her til lovforslagets anden behandling; den socialdemokratiske ordfører,